

ĐOẠN KHÚC CHO BA

Số ra đi đột ngột của Ba mà y tuôn trào c đây đã làm sóng sánh đời gia đình và toàn thể bôn bề thân hũu trong Công Đàng Hội Ngoạ. Mặc dù biết rằng Ba mang chông bôn suy n kinh niên, đã phõ i chõ a trõ bõ ng đõ loõ i đõ c phõ m Đông, Tây, chõm cõ u, con võ n nghĩ rõ ng Ba sẽ tiõ p tõ c vui sõ ng võ i Mõ và chúng con nhiõ u năm nõ a.

Tiõ ng chuông đõ n thoõ i oan nghiõ t lúc 12g 15 đẽm ngày 12 tháng 3 năm 1996 mà con nhiõ n đõ c tõ chõ Nhõ t Anh đã làm thay đõ i tõ t cõ : Ba đã vĩnh viõ n ra đõ, tõ giõ cõ đõ i. Mõ t cuõ c đõ i mà võ i Ba rõ t thân yêu gõ n bó, vì õ đó có Mõ, các con, các cháu và bõ ng hũu quyõ n thuõ c.

Con còn nhiõ ngày Chõ nhõ t õ y, mõ t ngày trõ c khi Ba đõ, tõ t cõ các con các cháu hõ p mõ t õ nhà Ba Mõ và đó cũng là õ n cuõ i cùng con đõ c gõ p Ba.

Cũng nhiõ mõ i hôm, Ba lãng xãng chõm sóc hõ i han các con cháu. Ngày cuõ i tuõ n, Ba hay có thói quen đõ chõ mua đõ loõ i trái cây võ i cam, quýt, xoài, hõ ng và nhiõ ng món ăn ngon mà các con cháu õ a thích. Và chõ có ngày Chúa Nhõ t khi gia đõnh sum hõ p, Ba mõ i “hi sinh” vãi

tiếng đồng hồ quý báu mà Ba vẫn thản nhiên dùng để làm "bản tin CBA", dành riêng cho con cháu. Bởi vì chi phí đó, con còn nhớ, trong lúc mẹ tôi đang còn ồn ào nói chuyện, Ba đã vùi vằng đọc báo, rửa chén, "để bố tôi công việc cho các con"... Ba là thế đó, suốt đời luôn hi sinh cho kẻ khác, và hiếm khi nghĩ đến bản thân mình.

Ngày xưa tôi quê nhà, vùi vằng tài trợ học và ý chí mạnh mẽ, Ba đã "làm mưa làm gió", gây đồng nghiệp nên số nghiệp vụ vùi bao nhiêu ngôi trường, tôi Huân vào Đà-Lạt.

Các ngôi trường Hiếu Học, Văn Học, Văn Học 2 (Văn Khoa) đã đào tạo biết bao nhân tài cho đất nước. Lòng nhân ái và sự hi sinh cao cả của Ba Mẹ đã nuôi dưỡng điều tốt đẹp yêu các anh chị em con, đất nước cho các con đi du học ở Mỹ quốc. Bởi vì tháng Tám 1975, gia đình chúng ta rời xa quê hương yêu dấu, bôn ba sau lưng biết bao công trình và kỷ niệm.

Trên đất khách quê người, vùi hai bàn tay trống, Ba vẫn lo lắng quan yêu đời, tiếp tục tiến bước làm việc tốt đẹp. Tôi đây trong 20 năm, vùi trách nhiệm của một nhà giáo, cùng vùi Mẹ và các con, đã tạo đồng nghiệp ra Hội Giáo Dục Trẻ Em Việt Nam vùng Hoa Thành để góp phần vào việc duy trì và phát huy tiếng Việt tôi Hội Người. Kể đời là Hội Thân Hữu Đà Lạt để những người Đà Lạt có thể tìm đời nhau. Rồi trong bao nhiêu năm Ba đã cùng vùi các cô, chú, bác trong Công Đồng luôn luôn bền bỉ vùi những sinh hoạt làm đẹp cho đời.

Niềm đam mê sau cùng của Ba là lãnh vực báo chí và "Bản Tin CBA".

Ba ra đi, dù còn lưu luyến Mẹ và các con cháu, những học trò là không che giấu được nỗi niềm mãi mãi nguyện là đã trải qua một kiếp sống làm người để ý nghĩa. "Sinh lão bệnh tử" là quy luật của trời đất. Cuộc đời chỉ là một giấc mơ thoáng qua, như bản câu thơ nào đó của Mẹ mà con còn nhớ:

*"Nà đi người ta sống
Nỗi niềm suốt đời
Trăm năm này cõi mình
Cõi mình đời long đong"*

Ba ơi, thế là Ba đã sớm xong nghiệp vụ làm người, đã dứt bỏ được cõi mình đời long đong và nỗi niềm này. Con tin chắc rằng anh hùng của Ba sẽ sớm siêu thoát, đời mới nơi thế giới huy hoàng đẹp đẽ, nơi giờ là Cối Vĩnh-Hương, có Phật, có Đồng Tử-Bi. Thế đó, Ba sẽ không còn phải bận lòng suy nghĩ tình hình thế giới, để Ba phải hối hận lo sợ: "thế giới Mẹ ơi mình cô đời". Giờ đây, Ba đã yên nghỉ giấc ngàn thu, thân xác Ba rời bỏ tan đi thành cát bụi, nhưng trong lòng Mẹ, các con và những người thân yêu, Ba vẫn Sống; hình ảnh Ba sẽ tồn tại mãi, vùi đời tôn kính yêu thương....

Hôm nay con thắp một nén hương tưởng niệm Ba, một nhà người hiền ngà thế giới người Ba,

những v n còn l m đ c đ c dòng ch trên bia m :

“N i đây an ngh gi c ngàn thu
Nhà báo, nhà giáo, nhà truy n thông qu c t
CH B Á ANH
1934-1996
Ng i đi nh cánh h c bay qua
Tr i r ng thiên thu cánh h c vàng”

Con T Anh xin đ t th này tr c m Ba đ t ng ni m Ba yêu quý.

CH T ANH

(Tháng 3 năm 1996)